

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015 r.

sprawy **M. M.**

skazanego za popełnienie przestępstw z art. 284 § 2 k.k. i innych

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...],

z dnia 29 maja 2014 r., sygn. akt II AKa [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.,

z dnia 30 września 2013 r., sygn. akt II K [...]

### **postanowił**

**1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**

**2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. D. M. z Kancelarii Adwokackiej w P. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem), w tym 23 % podatku VAT, z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji;**

**3. zwolnić M. M. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 30 września 2013 r., sygn. II K [...], po rozpoznaniu sprawy M. M. (oraz A. J.), uznanego za winnego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 października 2012 roku w sprawie o sygn. II K [...] popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., orzekł wobec oskarżonego M. M. środek karny na podstawie

art. 46 § 1 k.k. w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 października 2012r., poprzez zapłatę, solidarnie z A.J., na rzecz pokrzywdzonych:

- V. S.A. w W. kwoty 392.000 zł,
- E. [...] S.A. w W. kwoty 342.000 zł,
- M. Sp. z o.o. w W. kwoty 197.700,
- R. [...] S.A. w W. kwoty 190.000 zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego M. M. zaskarżając go, w odniesieniu do tego oskarżonego, w całości i zarzucając „naruszenie dyspozycji art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. w związku z oddaleniem wniosków osobowych złożonych przez oskarżonego do protokołu rozprawy z powołaniem się, że wniosek dowodowy o przesłuchanie świadków mających na celu ustalenie, czy nadal istnieje szkoda, co do której można orzec środek karny trybie art. 46 § 1 k.k., zmierza w oczywisty sposób do przedłużenia postępowania karnego, podczas gdy była to istotna okoliczność, która Sąd I instancji winien zbadać zgodnie z zasadą obiektywizmu, to jest zgodnie z normą prawa procesowego wynikającą z dyspozycji art. 4 k.p.k.”, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny w [...], wyrokiem z dnia 29 maja 2014 r., sygn. II AKa [...], utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w K., uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który zarzucił mu: „rażące naruszenie mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku przepisów prawa procesowego, tj. art. 366 k.p.k. i art. 7 k.p.k.

poprzez zaniechanie przez Sąd wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy związanych z wartością będących przedmiotem przywłaszczenia samochodów ciężarowych i naczep w chwili zdarzenia pomimo konsekwentnego kwestionowania ich wartości przez oskarżonego co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku w zakresie wysokości orzeczonego obowiązku naprawienia szkody w związku z:

błędnym uznaniem, iż na wartość wyrządzonej szkody nie ma wpływu kwota

uiszczonych rat w sytuacji, gdy z chwilą dokonywania każdej kolejnej wpłaty tytułem rat leasingowych odpowiednia jej część zostawała przeznaczona na spłatę wysokości kapitału stanowiącego wartość przedmiotu przywłaszczenia.

poprzez uznanie, iż na wartość wyrządzonej szkody składa się również wysokość podatku od towarów i usług (VAT) w sytuacji, gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby pokrzywdzeni uiścili należny podatek VAT, a tym samym ponieśli jakąkolwiek szkodę w tym zakresie.

W konsekwencji powyższych uchybień doszło do przeszacowania szkody oraz zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody w wysokości wyższej niż została rzeczywiście wyrządzona jego działaniem”.

Wobec powyższego zarzutu, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...].

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej w [...] w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego M.M. jest oczywiście bezzasadna, z uwagi jednak na złożony wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia, Sąd Najwyższy zgodnie z treścią art. 535 § 3 k.p.k. ustosunkuje się do zarzutów podniesionych w tej kasacji.

Zgodnie z treścią art. 519 k.p.k. przedmiotem zaskarżenia kasacją mogą być jedynie orzeczenia sądu odwoławczego, natomiast obrońca skazanego przedmiotem zarzutu oraz argumentacji zawartej w uzasadnieniu kasacji dotyczącej tego zarzutu, uczynił ocenę dowodów i ustalenia faktyczne związane z wysokością szkody poniesionej przez pokrzywdzonych, które dokonane zostały przez Sąd Okręgowy w K.. Obrońca w rzeczywistości usiłuje podważyć te ustalenia faktyczne, co w kasacji jest niedopuszczalne. Zarzut skierowany jest więc przeciwko rozstrzygnięciu Sądu I instancji i zmierza do poddania ponownej ocenie orzeczenia Sądu I instancji i zasadności przyjętych ustaleń faktycznych. Sąd odwoławczy, jak wynika z treści uzasadnienia, rozpoznał natomiast jedyny zawarty w apelacji zarzut obraży art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. oraz wskazał czym kierował się wydając swoje orzeczenie, postąpił więc zgodnie z art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Obrońca

jednak nie podnosi w kasacji zarzutu naruszenia tych przepisów, a z treści uzasadnienia tego środka odwoławczego trudno jest również wyinterpretować zarzut ich obrazy.

Wydaje się jednak konieczne zauważenie, że skoro sprawa oskarżonego była rozpoznawana w trybie art. 387 k.p.k., a obecnie kwestionowany środek karny nie był przedmiotem uzgodnień stron, to skazany winienie rozważyć wystąpienie z wnioskiem do Prokuratora Generalnego czy też Rzecznika Praw Obywatelskich o ewentualne wniesienie kasacji w trybie art. 521 k.p.k. Z uwagi na brak w kasacji zarzutu z tym związanego, zagadnienie to nie było przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. D. M. kwotę 738 zł, w tym 23 % podatku VAT, z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji oraz zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 624 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, wobec nie stwierdzenia naruszenia przepisu prawa wskazanego w kasacji, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.